

[Friis-Skotte.]

klasse, er efter min Mening ikke nogen god Løsning, den er uheldig administrativt set og kan økonomisk komme til at koste Staten betydeligt mere end de Penge, der medgaaer til Stillingeres højere Løn; man løber nemlig altid — det maa man være forberedt paa — den Risiko, naar der ikke er tilstrækkelig kvalificeret Arbejde til at udfylde den Mands Tid, at Indehaveren af den nye højere Stilling vil føle sig mindre tilbøjelig til at udføre det mere manuelle og mindre kvalificerede Arbejde, som er for Haanden, og som han tidligere har beskæftiget sig med, og at man saaledes i Virkeligheden ikke faar hans Arbejdskraft fuldt udnyttet. Det er ikke nogen tom Spaadom, jeg her kommer med, enhver administrativt kyndig Mand, der har Kendskab til disse Forhold, vil vistnok sige, at her ligger der en meget stor Fare; tillige er det administrativt uheldigt derved, at det slet ikke er sikkert, at den Del af det kvalificerede Arbejde, der findes paa et Kontor, ikke vil blive besørget langt bedre af en yngre og dygtigere Mand, saaledes som det nu mange Gange finder Sted, og saaledes som det er let at fordele Arbejdet nu, da de alle sammen hører til den samme Stilling.

I denne Forbindelse vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Regering, om man agter at praktisere Udvalgets Forudsætning om, at Besættelsen af Overassistentstillinger skal ske ved Udvælgelse efter Opslag. Forudsætningen maa jo, som Udvalget selv skriver, være, at disse Stillinger oprettes, hvor særlig ansvarsfuldt Arbejde kan henlægges til dem, og at de saa opslaas og søges, saaledes at Ansøgerne eventuelt maa finde sig i en Forflyttelse for at komme i Betragtning. Heroverfor er det refereret for mig af Organisationsmænd indenfor Jernbaneetaten, at der foreligger et Løfte om, at saadan Forflyttelse ikke vil blive krævet, men at de gamle Assistenten vil blive udnævnt til Overassistenter paa den Station, hvor de tilfældigvis er tjenstgørende.

Vi kan i saa Tilfælde opnaa, at en lille bitte Landstation i en øde Egn ovre i Jylland, hvor der findes en Forstander og mulig kun en Assistent til, men en, der er tilstrækkelig gammel, bliver for den undrende Befolkning fremtidig normeret med en Overassistent. Eller vi kan tage en anden Station, Ringsted Station. Den faar maaske 3 Overassistenter, fordi der mulig er 3 Assistenten, der er tilstrækkelig gamle paa den Station, medens Slagelse maaske ingen faar, fordi de Assistenten, der er der, ikke er gamle nok.

Jeg vil gerne vide, hvilke Løfter der i

den Henseende er givet til Forstaaelse af, hvor kunstig denne Ordning kan tænkes at blive.

Jeg er vedblivende af den Opfattelse, som laa til Grund for mine Forsøg paa at skaffe saa mange Kontrolørstillinger, som det var muligt, at den eneste rigtige Vej til at bøde paa mangelfuldt Avancement er at oprette saa mange normale og naturlige Avancementsstillinger, i dette Tilfælde Kontrolørstillinger, som rimeligt og forsvarligt er, og saa i øvrigt hjælpe de ældre Assistenten, som ved Tidernes Ugunst ikke opnaar Avancement, ved Løntillæg, Trøstillæg, indenfor selve Assistentklassen.

Det var ogsaa den store Lønningskommissions Opfattelse i 1919, idet Kommissionen om Spørgsmaalet om Oprettelse af Overassistentstillingen udtrykkelig udtaler, at man ikke kan gaa med til at aabne en kunstig Udvidelse af en Avancementsklasse, og der kunde jo derfor, naar Spørgsmaalet skal løses, blive Tale om en yderligere Forøgelse af det Trøstillæg, som Kommissionen foreslog til at raade Bod paa manglende Avancement, gennemført for de gamle Assistenten.

Jeg mener da, at der er al god saglig Grund til, inden man forlader den store Lønningskommissions Opfattelse, at lade dette Spørgsmaal drøfte og undersøge i den Kommission eller det Udvalg, som den højtærede Finansminister formentlig vil nedsætte til at forberede en samlet Revision af Lønningsloven, denne Revision, der, som jeg sagde før, allerede skal finde Sted næste Aar; thi Konsekvenserne af Oprettelsen af Overassistentstillingen er jo slet ikke drøftet eller undersøgt eller afklaret, siden Kommissionen i 1919 udtalte sig imod at oprette denne Overassistentstilling. Udvalget, hvis Betænkning foreligger som Bilag til Lovforslaget, har ikke gjort det, det siger Udvalget jo selv. Og at tage, som det ærede Medlem, Hr. Hagbart Berg gjorde, den Bemærkning af Sparekommissionen af 1921 om, at Avancementsstillingernes Antal ikke bør være for karrigt tilmaalt, til Indtægt for Oprettelsen af kunstige Overassistentstillinger er dog et Misbrug af den for længst afdøde Kommissions Betænkning, som sikkert ingen af dens Medlemmer vilde have drømt om.

Det eneste sagkyndige Raad, vi har, Statens Lønningsraad, som institueredes ved Lønningsloven af 1919 for at være til Raadighed som Fortolker og Raadgiver i Lønnings-spørgsmaal, er, som jeg bemærkede før, ikke hørt i denne Sag. Hvordan Lønningsraadets Opfattelse vilde være, hvis det blev